NORAKSTS
Lieta Nr.A42685007
AA43-0922-10/18

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 12.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja A.Šteinberga,
tiesneši K.Berķis un M.Birzgalis,

piedaloties Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvei *I.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *A.L.* sūdzību par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 21.novembra lēmuma Nr.2593 atcelšanu, sakarā ar *A.L.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 22.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 16.jūlijā Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors noformēja *A.L.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA267399 (turpmāk – protokols), kurā konstatēts, ka *A.L.* 2007.gada 16.jūlijā plkst.17.30 vadīja transportlīdzekli VW, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – automašīna), Rīgā pa Kronvalda bulvāri no Elizabetes ielas puses agresīvi, pa tramvaja sliedēm, pārkāpjot ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts", apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, un krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labo pagriezienu, neieņemot labo malējo stāvokli.

2007.gada 29.augustā Pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks, izskatījis administratīvā pārkāpuma lietu bez *A.L.* klātbūtnes, pieņēma lēmumu Nr.050/PA 267399 (turpmāk – sākotnējais lēmums), ar kuru *A.L.* par Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 10., 282.1. un 83.punkta prasību neievērošanu uzlika naudas sodu Ls 70 apmērā saskaņā ar LAPK 149.^{28}panta otro daļu, 149.^{6}panta piekto daļu un 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktu.

Ar Pārvaldes priekšnieka vietnieka 2007.gada 21.novembra lēmumu Nr.2593 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts sākotnējais lēmums.

[2] *A.L.* (turpmāk – pieteicējs) Lēmumu pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā, pamatojoties uz turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[2.1] Pieņemot Lēmumu, nav ievēroti procesuālā termiņa pagarināšanas

noteikumi.

[2.2] Policijas darbinieku dienesta ziņojumos ietvertās ziņas neatbilst patiesībai.

[2.3] Pieteicējs norāda, ka 2007.gada 16.jūlijā, pirms viņa automašīna apturēta, braucis pa Miķeļa ielu no Republikas laukuma 2 (Zemkopības ministrijas ēka), tad uzbraucis uz Kronvalda bulvāra, nogriežoties virzienā uz Kr.Valdemāra ielu, šķērsojis Muitas ielas krustojumu. Aptuveni pret tramvaja pieturu (apmēram 30 metrus no Kr.Valdemāra ielas), ņemot vērā, ka uz ielas pirmās joslas satiksme pilnībā sastrēga, ieslēdzot kreisās puses pagriezienu un pārliecinoties, ka automašīnas, kas brauc pa blakus esošo joslu, dod ceļu, pieteicējs iebraucis otrajā joslā, no kuras izbraucis uz Kr.Valdemāra ielas otro joslu. Tā kā no Kronvalda bulvāra otrās joslas automašīnas nogriezās uz Kr.Valdemāra ielas otro joslu, nekāda rakstura traucējumi pirmajā joslā braucošajiem netika radīti. Izbraucot uz Kr.Valdemāra ielas, netika braukts no tramvaja sliedēm, bet gan no pirmās joslas paplašinātās daļas. Savukārt aizlieguma zīme Nr.301 šķērsota netika.

Pieteicējs uzskata, ka aizlieguma zīme Nr.301 kopā ar papildzīmi Nr.812 neattiecas uz braukšanas joslu ar tramvaja sliedēm (virzienā uz Kr.Valdemāra ielu), jo tā ir novietota ar norādi starp abām tramvaja joslām, tuvāk tramvaja sliežu joslai virzienā uz Elizabetes ielu.

Tāpat pieteicējs norāda, ka minētajā krustojumā pirms nogriešanās uz Kr.Valdemāra ielu ir paplašināta automašīnām paredzētā joslas daļa, tādējādi ir iespējams divām automašīnām nogriezties uz Valdemāra ielu, neuzbraucot tramvaja sliedēm.

[2.4] Pieteikumā norādīts, ka, atrodoties Kr.Valdemāra ielas un Noliktavas ielas krustojumā, nav iespējams redzēt to, kas notiek uz Kronvalda bulvāra, kā arī daļu krustojuma. No *M.C.* atrašanās vietas nav iespējams spriest par pārkāpuma raksturu. Bez tam *M.C.* pretēji dienesta ziņojumā norādītajam nav pieteicējam izskaidrojis pārkāpuma būtību. Savukārt *A.K.*, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, ir vadījies no līdz šim konkrētajā vietā sastādītajiem protokoliem, nenoskaidrojot patiesos lietas apstākļus.

Pieteicējam nav saprotams, kā *A.K.* savā dienesta ziņojumā varējis apstiprināt *G.M.* ziņojumā sniegtās ziņas, ja *G.M.* pa rāciju sazinājies ar *M.C.*, bet *A.K.* no *M.C.* saņēmis dokumentus. Savukārt no 2007.gada 16.jūlijā sastādītajiem protokoliem redzams, ka inspektori šajā dienā vienas stundas laikā noformējuši vairākus protokolus, kuri ir identiski, līdz ar to secināms, ka policijas darbinieki neizvērtē un nepārbauda katras konkrētas personas darbības.

[3] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos iestāde norāda, ka pieteikumu neatzīst.

Iestāde norāda, ka ir pieņēmusi dienesta ziņojumus no policijas darbiniekiem *G.M.*, *M.C.* un *A.K.* Iestāde arī apsekoja pārkāpuma izdarīšanas vietu, konstatējot, ka ceļa zīme Nr.301 attiecas uz tramvaja sliežu klātni. Blakus tramvaja sliedēm atrodas braukšanas josla, kas domāta braukšanai vienā virzienā un savieno Kronvalda bulvāri ar Kr.Valdemāra ielu, par ko liecina ceļa zīme Nr.402 „Braukt pa labi" ar papildzīmi Nr.823 „Darbības laiks – darba dienās no 07:00 – 20:00", tādējādi, lai nogrieztos pa labi, ir nepieciešams ieņemt attiecīgo

labo malējo stāvokli uz brauktuves. Apstiprinājies, ka, atrodoties Noliktavas ielas un Kr.Valdemāra ielas krustojumā, nepārprotami ir iespējams redzēt Kronvalda bulvāra un Kr.Valdemāra ielas krustojumu.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 22.septembra spriedumu sūdzība apmierināta daļēji un Lēmums grozīts daļā par administratīvo sodu, nosakot *A.L.* naudas sodu Ls 50 apmērā.

Spriedums motivēts šādi.

[4.1] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk minētos apstākļus.

[4.1.1] 2007.gada 16.jūlijā Pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors *A.K.* noformēja *A.L.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA267399 par to, ka *A.L.* vadīja automašīnu Rīgā pa Kronvalda bulvāri no Elizabetes ielas puses agresīvi, pa tramvaja sliedēm, pārkāpjot ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts", apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, un krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labo pagriezienu, neieņemot labo malējo stāvokli (*lietas 49.lapa*).

[4.1.2] 2007.gada 13.augustā Pārvaldē reģistrēts *A.L.* iesniegums par administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA 267399, kurā izteikti *A.L.* argumenti (*lietas 51.lapa*).

[4.1.3] 2007.gada 16.augustā *A.L.* nosūtīts paziņojums par ierašanos uz pieņemšanu un administratīvās lietas izskatīšanu līdz 2007.gada 28.augustam (*lietas 53.lapa*).

[4.1.4] 2007.gada 29.augustā Pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA 267399, ar kuru *A.L.* uzlika naudas sodu Ls 70 apmērā par Ceļu satiksmes noteikumu 10., 282.1. un 83.punkta prasību neievērošanu, par ko paredzēta atbildība LAPK 149.^{28}panta otrajā daļā, 149.^{6}panta piektajā daļā un 149.^{4}panta trīspadsmitajā daļā (*lietas 50.lapa*).

[4.1.5] 2007.gada 21.septembrī Pārvaldē saņemts *A.L.* apstrīdēšanas iesniegums (*lietas 59.-61.lapa*).

[4.1.6] 2007.gada 11.oktobrī pieņemts dienesta ziņojums no jaunākā inspektora *A.K.* (*lietas 63.lapa*).

[4.1.7] 2007.gada 19.oktobrī Pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu par *A.L.* iesnieguma izskatīšanas termiņa pagarināšanu (*lietas 67.lapa*).

[4.1.8] 2007.gada 26.oktobrī pieņemts dienesta ziņojums no jaunākā inspektora *M.C.* (*lietas 64.lapa*).

[4.1.9] 2007.gada 12.novembrī pieņemts dienesta ziņojums no jaunākā inspektora *G.M.* (*lietas 62.lapa*).

[4.1.10] Ar Lēmumu atstāts negrozīts Pārvaldes Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka 2007.gada 29.augusta lēmums Nr.050/PA 267399 (*lietas 68.-74.lapa*).

[4.2] Lēmums pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 10., 83., 282.1.punktu, LAPK 149.^{28}panta otro daļu, 149.^{6}panta piekto daļu un 149.^{4}panta trīspadsmito daļu, 35.panta otro daļu.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.pantā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka

ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 10.pantu ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus.

Ceļu satiksmes noteikumu 83.punkts noteic, ka pirms nogriešanās pa labi, pa kreisi vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā transportlīdzekļa vadītājam uz brauktuves laikus jāieņem attiecīgs malējais stāvoklis, kas paredzēts braukšanai attiecīgajā virzienā, izņemot gadījumus, kad jānogriežas, lai iebrauktu krustojumā, kurā jābrauc pa loku (409.ceļa zīme).

Ceļu satiksmes noteikumu 282.1.punkts noteic, ka aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus. Minētais punkts paredz, ka aizlieguma zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts" - aizliedz iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem.

Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 298.10.punktā noteikts, ka norādījuma zīme ir arī 512.zīme, kas nozīmē: „Braukšanas virzieni joslās". Joslu skaits un no tām noteiktie braukšanas virzieni krustojumā.

Saskaņā ar LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 1.punktu par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā vairāku tādu citu citam sekojošu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu izdarīšanu, kas saistīti ar ceļu satiksmei bīstamu vai traucējošu situāciju radīšanu, un saskaņā ar minētā panta daļas 2. punktu par agresīvu braukšanu, kas izpaudusies kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.), - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{6}panta piekto daļu par noteiktā stāvokļa uz brauktuves vai tramvaja sliedēm neieņemšanu pirms nogriešanās vai apgriešanās braukšanai pretējā virzienā - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no desmit līdz trīsdesmit latiem.

Saskaņā ar LAPK 149.^{28}panta otro daļu par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 301., 319. vai 321.ceļa zīmi, - uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam piecu latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam – četrdesmit latu apmērā.

[4.3] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs 2007.gada 16.jūlijā plkst. 17:30 vadīja automašīnu pa Kronvalda bulvāri un krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labo pagriezienu, lai uzbrauktu uz Kr.Valdemāra ielas. Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības. Līdz ar to tiesai jānoskaidro, vai lietā ir pierādījumi tam, ka pieteicējs ir braucis pa Kronvalda bulvāri pa tramvaja sliedēm, ignorējot ceļa zīmi Nr.301, tādējādi apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, kā arī par to, vai

krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu ir veicis labo pagriezienu, neieņemot labo malējo stāvokli.

[4.4] Pieteikumā un arī tiesas sēdē pieteicējs minēja virkni argumentu, kuri, viņaprāt, norāda uz lietas izskatīšanas gaitā pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem un lietas neobjektīvu izskatīšanu, kā arī pierādījumu neesamību pieteicēja vainai.

Tiesa procesuālus pārkāpumus nekonstatē.

[4.4.1] 2007.gada 16.jūlijā administratīvā pārkāpuma protokolu sastādījis policijas inspektors *A.K.* Savukārt, kā izriet no lietas materiāliem, iespējamā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu sākotnēji redzējis gan policijas inspektors *G.M.*, gan *M.C.*

Likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas sestajā punktā ir noteikts, ka policijas darbinieka pamatpienākumos ietilpst arī administratīvo pārkāpumu pārtraukšana un novēršana, vainīgo noskaidrošana, protokolu sastādīšana, lietu izskatīšana (..).

Lēmumā norādīts, ka lietas izskatīšanas gaitā netika konstatēti fakti, kas apliecinātu to, ka policijas darbinieki tieši vai netieši būtu personīgi ieinteresēti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu pieteicējam. Tāpat tiesa nekonstatēja apstākļus, kas liktu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti.

Lai arī pieteicējs uzskata, ka policijas inspektors administratīvā pārkāpuma protokolu sastādījis nepamatoti, pieteicējs nav minējis konkrētus faktus, kas būtu par iemeslu šādai policijas inspektora rīcībai, kā arī par to, kāpēc policijas inspektors būtu bijis personīgi ieinteresēts nepamatoti pieteicējam sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu. Pie šādiem apstākļiem arī tiesa nesaskata saprātīgu izskaidrojums tam, kāpēc policijas darbiniekiem būtu jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols, ja netiktu pārkāptas Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[4.4.2] LAPK 246.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu pilnvarota persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu. Ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaikus (..), pilnvarota persona par izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem sastāda vienu protokolu.

Administratīvā pārkāpuma protokola saturs ir noteikts LAPK 248.pantā. Iepazīstoties ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu, redzams, ka tā sastādīšanā ir ievēroti LAPK 248.panta nosacījumi, proti, ir norādīta administratīvā pārkāpuma būtība, pārkāpuma izdarīšanas vieta, normatīvo aktu normas, pieteicējs protokolu ir parakstījis, kā arī pievienojis piezīmes *(lietas 49.lapa)*. Tāpat protokolā esošais pieteicēja paraksts norāda uz to, ka viņam ir izskaidrotas tiesības un pienākumi, kā arī laiks, kad jāierodas uz lietas izskatīšanu.

[4.4.3] LAPK 270.panta pirmajā daļā noteikts, ka lietas par administratīvajiem pārkāpumiem izskata 30 dienu laikā pēc tam, kad iestāde, kas kompetenta izskatīt lietu, saņēmusi protokolu par administratīvo pārkāpumu un citus lietas materiālus.

Savukārt minētā panta otrajā daļā noteikts, ka, ja objektīvu iemeslu dēļ šā panta pirmajā daļā noteikto termiņu nav iespējams ievērot, iestāde, kas

kompetenta izskatīt administratīvā pārkāpuma lietu, var pagarināt šo termiņu līdz 30 dienām.

Lai gan pieteicējs uzskata, ka iestāde nav ievērojusi procesuālā termiņa pagarināšanas noteikumus, kā iemeslu norādot, ka iestādei nav bijuši objektīvi apstākļi tā pagarināšanai, tiesas ieskatā šāds pieteicēja secinājums ir subjektīvs un nav pakļauts nekādiem loģikas iemesliem. Tas, ka iestādei bija jāpieņem dienesta ziņojums no policijas darbinieka, kurš ir šīs iestādes amatpersona, vēl automātiski nenozīmē, ka iestādei bija iespējams to izdarīt mēneša laikā. Tiesa nekonstatē, ka pieteicējam bija zināmi iemesli, kāpēc no policijas inspektora dienesta ziņojums ir pieņemts konkrētā laika posmā, līdz ar to tiesas ieskatā viņš nav kompetents spriest par šī iemesla objektivitāti.

[4.4.4] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka viņš netika uzklausīts un netika ņemti vērā viņa argumenti, tiesa konstatē, ka šis arguments ir nepamatots un pretrunā ar lietas faktiskajiem apstākļiem.

Kā redzams no lietas materiāliem, pieteicējam tika nosūtīts uzaicinājums līdz 2007.gada 28.augustam ierasties uz lietas izskatīšanu, savukārt pieteicējs uz lietas izskatīšanu neieradās. Minēto faktu nenoliedz arī pieteicējs. Tiesas sēdē pieteicējs paskaidroja, ka divas reizes bija ieradies uz lietas izskatīšanu norādītajā adresē Klijānu ielā, Rīgā, taču, tā kā iestādē bijušas garas rindas, devies prom, iesniedzot savus paskaidrojumus rakstveidā (*lietas 83.lapa*).

Izvērtējot šo argumentu, tiesa secināja, ka pieteicēja paša kompetencē bija izlemt, vai gaidīt savu rindu, vai arī iet prom. Tiesas ieskatā nebija saskatāma iestādes vaina pie tā, ka tās lietvedībā ir daudz administratīvo pārkāpumu lietu, līdz ar ko iestādi ikdienā apmeklē daudz cilvēku.

[4.4.5] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 81.panta piektā daļa noteic, ka apstrīdētais administratīvais akts iegūst savu galīgo noformējumu tādā veidā, kādā tas noformēts lēmumā par apstrīdēto administratīvo aktu. Šādā veidā tas ir izpildāms un to var pārsūdzēt tiesā. Konkrētajā gadījumā administratīvais akts savu galīgo noformējumu ir ieguvis ar Lēmumu, un tādā veidā tas ir pārsūdzēts tiesā. Līdz ar to jānoskaidro, vai, pieņemot galīgo administratīvo aktu, tiešām nav vērtēti arī pieteicēja rakstveidā iesniegtie argumenti.

Iepazīstoties ar Lēmuma saturu, tiesa konstatē, ka tajā ir atspoguļoti pieteicēja argumenti un faktu izklāsts (*lietas 68.-70.lapa*). Lēmumā ir norāde uz to, ka iestāde ir vērtējusi arī pieteicēja iesniegtās fotogrāfijas, kā rezultātā tika apsekota pārkāpuma izdarīšanas vieta (*lietas 71.lapa*). Līdz ar to pieteicēja argumenti tika ņemti vērā un pārbaudīti augstākā iestādē, pieņemot galīgo lēmumu. Attiecīgi tiesa secina, ka pieteicēja arguments par pieļautajiem procesuālajiem pārkāpumiem saistībā ar viņa neuzklausīšanu nav pamatots.

[4.5] LAPK 243.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas

paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem konkrētajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols (*lietas 49.lapa*), policijas inspektoru dienesta ziņojumi (*lietas 62.-64.lapa*), pieteicēja apstrīdēšanas iesniegums (*lietas 59.-61.lapa*), fotogrāfijas (*lietas 81.lapa*).

Tiesa noraidīja pieteicēja lūgumu par liecinieka pieaicināšanu, norādot, ka lietā nav strīds par pieteicēja ikdienas maršrutu, par kuru liecinieks var liecināt.

[4.6] Saskaņā ar APL 154.panta pirmās daļas nosacījumiem tiesai pierādījumi jānovērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.

Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus un vadoties no loģikas likumiem, secina, ka ar administratīvā pārkāpuma protokolu, inspektoru *G.M.* un *M.C.* dienesta ziņojumiem, kā arī pieteicēja iesniegtajām fotogrāfijām ir pierādīts *A.L.* izdarītais administratīvais pārkāpums.

Tiesa savus secinājumus pamato ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[4.6.1] Ceļu satiksmes noteikumu 282.1.punkts noteic, ka aizlieguma zīme ir 301.zīme „Iebraukt aizliegts", nosakot aizliegumu iebraukt jebkādiem transportlīdzekļiem.

Lietā nav strīda par to, ka Kronvalda bulvārī virs tramvaja sliedēm atrodas 301.zīme. Minēto faktu apliecina pieteicēja iesniegtās fotogrāfijas (*lietas 81.lapa*), kā arī šis fakts izriet no tiesas sēdē administratīvā procesa dalībnieku izklāstītajiem paskaidrojumiem. Līdz ar to tiesa nodibina, ka Rīgā, Kronvalda bulvārī, ir aizliegts vadīt automašīnu pa tramvaja sliedēm.

No protokola izriet, ka pieteicējs 2007.gada 16.jūlijā vadījis automašīnu pa Kronvalda bulvāri pa tramvaja sliedēm. Proti, protokolā norādīts, ka *A.L.* 2007.gada 16.jūlijā pulksten 17.30 vadīja automašīnu Rīgā pa Kronvalda bulvāri no Elizabetes ielas puses agresīvi, pa tramvaja sliedēm, pārkāpjot ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts", apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, un krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labo pagriezienu, neieņemot labo malējo stāvokli (*lietas 49.lapa*).

Tātad protokolā ir norādīti šādi fakti: 1) pieteicējs vadīja automašīnu Kronvalda bulvārī pa tramvaja sliedēm; 2) pārkāpa ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts"; 3) apsteidza sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu; 4) krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labo pagriezienu, neieņemot labo malējo stāvokli.

Protokolam nav pievienotas pieteicēja piezīmes par protokolā konstatēto faktu nepamatotību, līdz ar to secināms, ka pieteicējs protokola sastādīšanas brīdī nav noliedzis tajā atspoguļotos faktus. Pieteicējs vien norādīja, ka neradīja

traucējumus transportlīdzekļu plūsmai un iekļāvies plūsmā. Protokolā fiksētā pārkāpuma būtība un tas, ka pieteicējs nenoliedza nevienu tajā aprakstīto faktu, tiesas ieskatā tiek novērtēts kā svarīgs pierādījums pieteicēja rīcībai konkrētajā laika posmā.

Lai arī protokolā nav minēti krustojumi, kurus pieteicējs šķērsojis, braucot pa Kronvalda bulvāri, tiesas ieskatā tam nav būtiskas nozīmes. Protokolā ir norādīta konkrēta iela, pa kuru pieteicējs brauca – pa Kronvalda bulvāri pa tramvaja sliedēm, līdz ar to šaubas par maršrutu nepastāv.

[4.6.2] Uz tādiem pat lietas apstākļiem dienesta ziņojumā ir norādījis arī inspektors *G.M.*, kurš fiksējis to, kā pieteicējs 2007.gada 16.jūlijā vadījis automašīnu pa Kronvalda bulvāri pa tramvaja sliedēm (*lietas 62.lapa*). Kā izriet no inspektora dienesta ziņojuma, viņš pieteicēja izdarīto administratīvo pārkāpumu fiksējis, jo atradies pie Nacionālā teātra nolūkā pārredzēt kustību Kronvalda bulvārī. Uz minēto faktu Lēmumā ir norādījusi arī iestāde (*lietas 71.lapa*). Līdz ar to tiesai nepastāv šaubas par policijas inspektora atrašanos Kronvalda bulvārī 2007.gada 16.jūlijā plkst.17:30 un spēju pārredzēt autotransporta kustību Kronvalda bulvārī.

Ņemot vērā administratīvā pārkāpuma protokolā atspoguļoto administratīvā pārkāpuma būtību kopsakarā ar inspektora *G.M.* dienesta ziņojumā sniegto informāciju, tiesa secina, ka lietā ir pierādījumi tam, ka 2007.gada 16.jūlijā pieteicējs vadījis automašīnu Rīgā pa Kronvalda bulvāri pa tramvaja sliedēm, pārkāpjot ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts" un apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, tādējādi izdarot LAPK 149.^{28}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[4.6.3] Attiecībā uz pieteicēja argumentu, ka uzbraukšana uz Kr.Valdemāra ielu nenotika no tramvaja sliedēm, tiesa konstatē turpmāk minēto.

[4.6.3.1] Lietā nav strīda par to, ka Kronvalda bulvārī blakus tramvaja sliedēm atrodas braukšanas josla, kas domāta braukšanai vienā virzienā un savieno Kronvalda bulvāri ar Kr.Valdemāra ielu. Par minēto faktu liecina 402.ceļa zīme „Braukt pa labi" ar 823.papildzīmi „Darbības laiks" – darba dienās no plkst.7.00–plkst.20.00. Tāpat pieteicējs nenoliedz, ka uzbraukšanai uz Kr.Valdemāra ielu neieņēma labo malējo stāvokli, bet noliedz, ka bija apstājies uz sliedēm.

[4.6.3.2] Inspektori *G.M.* un *M.C.* dienesta ziņojumos norādījuši, ka ir redzējuši, kā pieteicējs veica labo pagriezienu uz Kr.Valdemāra ielu no otrās joslas, neieņemot labo malējo stāvokli (*lietas 62., 64.lapa*). Tātad minēto faktu ir redzējuši divi policijas darbinieki, un tiesa norāda, ka nav pamata apšaubīt viņu liecības. Līdz ar to policijas darbinieku ziņojumi ir vērtējami kā pierādījums tam, ka pieteicējs veica labo pagriezienu uz Kr.Valdemāra ielu no otrās joslas, neieņemot labo malējo stāvokli.

[4.6.3.3] Tiesa konstatē, ka lietā nav neviena pierādījuma, kas apstiprinātu pieteicēja apgalvojumu, ka viņš uz Kr.Valdemāra ielu netika nogriezies no tramvaja sliedēm. Gluži pretēji, tiesas sēdē uz atbildētāja pārstāves jautājumu pats pieteicējs paskaidroja, ka uz Kr.Valdemāra ielu nogriezies, nedaudz uzbraucot uz sliedēm (*lietas 82.lapa*). Lai gan vēlāk, atbildot uz tiesas jautājumu, pieteicējs jau apgalvoja, ka uz Kronvalda bulvāra ieņēma blakus

joslu, neuzbraucot uz sliedēm (*lietas 83.lapa*), šādas pretrunīgas liecības tikai pastiprina tiesas pārliecību par policijas darbinieku atspoguļotās informācijas atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

[4.6.3.4] Aplūkojot pieteicēja iesniegtās fotogrāfijas, tiesa secina, ka automašīnu iespējas divās joslās no Kronvalda bulvāra uzgriezties uz Kr.Valdemāra ielu ir tikai teorētiskas. No fotogrāfijas Nr.1 redzams, ka jau stāvošas automašīnas viena otrai blakus atrodas tādā intervālā, kas nav atzīstama par drošu. Tāpat redzams, ka pelēkā automašīna atrodas pie pašām tramvaja sliedēm, neskatoties uz to, ka sarkanā automašīna neatrodas tai pilnīgi blakus, bet vismaz pus automašīnas korpusu aizmugurē. Tiesas ieskatā nav izslēdzams, ka sarkanās automašīnas vadītājs apzināti nav piebraucis pilnīgi blakus pelēkajai automašīnai, lai izvairītos no sadursmes. Pie šādiem apstākļiem no fotogrāfijas nevar secināt, ka divas automašīnas, atrodoties viena otrai blakus divās joslās, var uzgriezties uz Kr.Valdemāra ielu, ārējā joslā esošajai automašīnai neatvirzoties tālāk un neuzbraucot uz tramvaja sliedēm. Gluži pretēji, tiesa no fotogrāfijas Nr.1 secina, ka, neuzbraucot uz tramvaja sliedēm, braukšanas josla pagriezienam uz Kr.Valdemāra ielu praktiski ir pieejama tikai vienai automašīnai.

[4.7] Pārbaudot, vai pieteicējs ir pamatoti sodīts par LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu, proti, agresīvu braukšanu, tiesa konstatē turpmāk minēto.

No minētās tiesību normas izriet, ka agresīva braukšana var izpausties kā transportlīdzekļa vadīšana tādā veidā, ka tiek izdarīts ceļu satiksmes noteikumu pārkāpums un radīti traucējumi vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai vai tiek ignorētas pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses (vairākkārtēja braukšanas joslu maiņa apsteidzot, vairāku sastrēgumā esošu vai kolonnā braucošu transportlīdzekļu apdzīšana pa pretējā virziena joslu vai apbraukšana pa sabiedriskā transporta joslu, ceļa nomali, ietvi, gājēju ceļu, velosipēdu ceļu vai citām vietām, kas nav paredzētas transportlīdzekļu braukšanai, u.tml.).

Gan no Lēmuma, gan administratīvā pārkāpuma protokola un policijas darbinieku dienesta ziņojumiem izriet, ka pieteicējs ir izdarījis Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, ignorējis pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, apdzenot vairākus sastrēgumā esošus transportlīdzekļus. Līdz ar to tiesa secina, ka pieteicēja darbībās pamatoti konstatēts LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas 2.punktā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvs.

[4.8] Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Savukārt LAPK 35.panta otrajā daļā noteikts, ka, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, par kuriem lietas vienlaicīgi izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu.

LAPK 149.^{4}panta trīspadsmitās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem, LAPK 149.^{6}panta piektās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no

desmit līdz trīsdesmit latiem, 149.[28]panta otrās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam – četrdesmit latu apmērā.

Tātad no minēto tiesību normu sankcijām izriet, ka par smagāko pārkāpumu atzīstams LAPK 149.[4]panta trīspadsmitajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums – agresīva braukšana. Piemērotās tiesību normas sankcija paredz uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no piecdesmit līdz divsimt latiem. Tātad, ja pārkāpums ir izdarīts, tad 50 latu naudas sods ir obligāts, savukārt, lai uzliktu naudas sodu lielāku par 50 latiem (bet ne lielāku par 200 latiem), ir vajadzīgs īpašs pamatojums, lietderības apsvērumi, jāievēro samērīguma princips šaurākā nozīme. Respektīvi, attiecībā uz 50 latu uzlikšanu nav izvēles tiesību – tas ir minimums par konkrēto pārkāpumu.

[4.9] Pieteicējam piemērots naudas sods Ls 70 apmērā. Tajā pat laikā no Lēmuma tiesa nekonstatē, ka tajā ir norādīts īpašs pamatojums naudas soda, lielāka par minimālo, noteikšanai. Līdz ar to sods nav uzskatāms par samērīgu, jo nav pamatotu argumentu, kāpēc pieteicējam ir piemērots konkrētais naudas soda apmērs.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka ir grozāms pieteicējam piemērotais soda mērs.

[5] Par Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 22.septembra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota ar turpmāk norādītajiem apsvērumiem.

[5.1] Protokols sastādīts, nenoskaidrojot faktiskos apstākļus. Pieteicēja patiesais maršruts nav ticis fiksēts, protokolā atspoguļotā pārkāpuma būtība neatbilst faktiskajiem apstākļiem un tajā pēc analoģijas pārrakstīts citas automašīnas maršruts un pārkāpums.

[5.2] Neizskatot pieteicēja 2007.gada 16.augusta iesniegumu, iestāde ir pārkāpusi pieteicēja tiesības tikt uzklausītam, iestāde nav noskaidrojusi pieteicēja viedokli un argumentus. Tādējādi iestāde pārkāpusi APL 62.panta prasības un APL 14.[1]pantā nostiprināto procesuālā taisnīguma principu.

[5.3] Iestāde nav ievērojusi procesuālā termiņa pagarināšanas noteikumus, iestādes 2007.gada 16.augusta vēstule neatbilst APL 67.panta prasībām.

2007.gada 19.oktobra lēmumā par termiņa pagarināšanu nav norādīti objektīvi apstākļi, kuru dēļ APL 64.panta pirmajā daļā noteiktais lēmuma pieņemšanas termiņš būtu pagarināms. Paskaidrojumu no iestādes darbinieka iestāde varēja pieņemt mēneša laikā.

[5.4] Sākotnējais lēmums nesatur visas administratīvā akta obligātās sastāvdaļas – nav norādīts administratīvā procesa dalībnieku viedoklis un argumenti; pierādījumi, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumenti, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.

[5.5] Nenoskaidrojot un nepierādot pieteicēja maršrutu, iestāde nav pierādījusi pieteicēja vainu.

[5.6] Lēmumā parādās iepriekš neizmantoti ziņojumi un iestādes darbinieki. Apstāklis, ka *M.C.* paskaidrojums saņemts tikai pēc sākotnējā lēmuma pieņemšanas, dod pamatu apšaubīt sākotnējo lēmumu un uzskatīt to par prettiesisku. Lietas faktiskie apstākļi liecina, ka iestāde saviem darbiniekiem uzdevusi sniegt safabricētus paskaidrojumus savas pozīcijas uzturēšanai.

G.M., *M.C.* un *A.K.* liecības ir nepatiesas un safabricētas, jo: attiecīgs pieteicēja vadītās automašīnas maršruts nav minēts ne protokolā, ne pieteicēja iesniegumos; ziņojuma sniegšanas dienā 2007.gada 16.jūlijā policijas darbinieks *G.M.* tik precīzu notikuma izklāstu nebija spējīgs atcerēties; pieteicējs uz Kr.Valdemāra ielas otro joslu nogriezās no Kronvalda bulvāra otrās joslas (pirmās joslas paplašinātās daļas), nešķērsojot aizlieguma zīmi Nr.301; *M.C.*, atrodoties Kr.Valdemāra un Noliktavas ielas krustojumā, nevarēja redzēt to, kas notiek uz Kronvalda bulvāra, kā arī daļu no krustojuma; *M.C.* neizskaidroja pieteicējam pārkāpuma būtību; *A.K.* protokolu sastādījis, vadoties no citiem līdz tam attiecīgajā vietā sastādītajiem protokoliem, nenoskaidrojot lietas faktiskos apstākļus.

Pirmās instances tiesa neizvērtēja policijas darbinieku ieinteresētību uzturēt kļūdaino un nepatieso protokolu, kas izskaidrojama ar nevēlēšanos atzīt kļūdas, bailēm no vadības, prēmijas nepiešķiršanu, disciplinārlietas ierosināšanu vai pat amata zaudēšanu.

Uz Kr.Valdemāra ielu virzienā pa labi no tramvaja sliedēm nemaz nav iespējams nogriezties, jo tramvaja sliedes pāris metrus pirms krustojuma maina virzienu pa kreisi.

[5.7] Apstāklis, ka pieteicējs parakstījis protokolu, nozīmē tikai to, ka pieteicējs ar tā saturu ir iepazinies. Ņemot vērā, ka pastāv apstrīdēšanas kārtība, pieteicējam sava aizstāvība nav jāīsteno tikai līdz protokola sastādīšanai, tajā sniedzot detalizētu aizstāvības rakstu un faktu izklāstu.

[5.8] Aizlieguma zīme Nr.301 kopā ar papildzīmi Nr.812 neattiecas uz braukšanas joslu ar tramvaja sliedēm (virzienā uz Valdemāra ielu), jo ir novietota ar norādi starp abām tramvaja ceļa joslām. Līdz ar to pieteicējam atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 102.punktam bija atļauts braukt pa tramvaja sliežu ceļa klātni. Aizlieguma zīmei Nr.301 normatīvie akti neparedzēja darbības zonu, tādējādi, pabraucot garām šai zīmei, pieteicējam nebija aizliegts uzbraukt uz joslas, kura norādīta ar papildzīmi Nr.812. Tāpat pieteicējs norāda, ka krustojumā pirms nogriešanās uz Valdemāra ielu ir paplašināta automašīnām paredzētā joslas daļa, tādējādi ir iespējams divām automašīnām nogriezties uz Valdemāra ielu, neuzbraucot tramvaja sliedēm.

[5.9] Tiesa nav pieprasījusi iestādes rīcībā esošās pieteicēja fotogrāfijas un citus pierādījumus.

[5.10] Atbilstoši tiesiskās paļāvības principam visas šaubas tulkojamas par labu privātpersonai.

[6] Iestāde Administratīvajā apgabaltiesā iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

[7] Pieteicējs uz tiesas sēdi nebija ieradies, lūdzot atlikt lietas izskatīšanu. Administratīvā apgabaltiesa, nekonstatējot Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētos apstākļus, nolēma lietu izskatīt bez pieteicēja klātbūtnes. Iestādes pārstāve tiesas sēdē apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieka paskaidrojumus, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicēja sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[9] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pietiekams, līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai (skat. šī sprieduma 4.punktu) un atkārtoti to nenorāda.

[10] Attiecībā uz apelācijas sūdzības argumentiem Administratīvā apgabaltiesa secina, ka tie galvenokārt ir attiecināmi uz pirmās instances tiesas veikto pierādījumu izvērtējumu. Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa ir nepareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un nepamatoti devusi priekšroku policijas darbinieku sniegtajām ziņām par lietas apstākļiem.

Apgabaltiesas ieskatā pirmās instances tiesa ir pārbaudījusi un novērtējusi visus lietā esošos pierādījumus un spriedumā atbilstoši Administratīvā procesa likuma 154.panta prasībām pamatojusi, kāpēc par ticamām atzītas administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas darbinieku dienesta ziņojumos norādītās ziņas, nevis pieteicēja paskaidrojumi.

Tas, ka tiesa lietā esošos pierādījumus vērtējusi citādāk nekā administratīvā procesa dalībnieks, nevar būt par pamatu apgalvojumam, ka tiesa nav izpildījusi pienākumu pierādījumus izvērtēt pilnīgi, vispusīgi un objektīvi.

[11] Nav pamatots pieteicēja viedoklis, ka, pilnībā nenoskaidrojot pieteicēja kustības maršrutu, pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nevar tikt konstatēta.

LAPK 248.panta pirmā daļa, kas regulē administratīvā pārkāpuma protokola saturu, nosaka, ka protokolā par administratīvo pārkāpumu norāda protokola sastādīšanas laiku un vietu (..), ziņas par pārkāpēja personu; administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietu, laiku, pārkāpuma būtību, normatīvo aktu (..) un citas ziņas, kas nepieciešamas lietas izlemšanai. Savukārt minētā likuma 274.panta pirmās daļas 5.punkts institūcijai vai amatpersonai, kas izskata administratīvā pārkāpuma lietu, uzliek pienākumu lēmumā norādīt lietas izskatīšanā konstatētos apstākļus. No minētajām tiesību normām izriet, ka administratīvā pārkāpuma protokolā un secīgi arī lēmumā par personas saukšanu pie administratīvās atbildības ir jānorāda pārkāpuma izdarīšanas apstākļi, proti, konkrētās darbības, kurās izpaudās pārkāpums, un citi apstākļi, kas var ietekmēt pārkāpēja saukšanu pie administratīvās atbildības un atbildības apmēru.

Protokolā norādīts, ka *A.L.* vadīja automašīnu pa Kronvalda bulvāri no

Elizabetes ielas puses agresīvi, pa tramvaja sliedēm, pārkāpjot ceļa zīmi Nr.301 „Iebraukt aizliegts", apsteidzot sastrēgumā stāvošu transportlīdzekļu kolonnu, radot traucējumus vienmērīgai transportlīdzekļu plūsmai, ignorējot pārējo transportlīdzekļu vadītāju intereses, un krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labo pagriezienu, neieņemot labo malējo stāvokli.

Savukārt no policijas darbinieka *G.M.* dienesta ziņojuma izriet, ka viņš pa rāciju nodevis ziņojumu, ka transportlīdzeklis braucis pa Kronvalda bulvāri no Elizabetes ielas, agresīvi šķērsojis Citadeles ielu, Miķeļa ielu un Muitas ielu pa tramvaja sliežu klātni, pārkāpjot ceļa zīmi Nr.301, apsteidzot sastrēgumā kolonnā stāvošus transportlīdzekļus, traucējot vienmērīgais transportlīdzekļu plūsmai, krustojumā ar Kr.Valdemāra ielu veica labā pagrieziena manevru no otrās joslas.

Pieteicējs uzsver, ka ir braucis no Republikas laukuma 2 (Zemkopības ministrijas ēka, kur pieteicējam ir darbavieta) pa Miķeļa ielu, nogriezies uz Kronvalda bulvāri, šķērsojis Muitas ielas krustojumu un tad nogriezies uz Kr.Valdemāra ielu. Tātad pieteicējs piešķir nozīmi apstāklim, ka nebrauca no Elizabetes ielas un nešķērsoja Citadeles ielu un Miķeļa ielu.

Kā konstatējams no lietas materiāliem, posmā no Elizabetes ielas līdz Kr.Valdemāra ielai ir uzstādītas divas ceļa zīmes Nr.301. Ņemot vērā, ka protokolā ir ietverta norāde uz ceļa zīmes Nr.301 pārkāpumu, secināms, ka policijas darbinieki piešķīruši nozīmi apstāklim, ka pieteicējs nav ievērojis tās ceļa zīmes prasības, kas uzstādīta Kronvalda bulvārī pēc krustojuma ar Miķeļa ielu. Attiecīgi apstāklim, vai pieteicējs pa tramvaja sliežu klātni šķērsojis arī Citadeles un Miķeļa ielu, šajā gadījumā nav nozīmes pareizā pārkāpuma kvalificēšanā. Norādot uz Elizabetes ielu, ticis identificēts transportlīdzekļa braukšanas virziens.

[12] Pieteicēja norāda, ka nav pārkāpis ceļa zīmes Nr.301 (ar papildzīmi Nr.812) prasības, jo, pirmkārt, tā novietota ar norādi starp abām tramvaja joslām, tuvāk tramvaja sliežu joslai virzienā uz Elizabetes ielu, un tādējādi neattiecas uz braukšanas joslu ar tramvaja sliedēm (virzienā uz Valdemāra ielu), otrkārt, pārkārtošanās manevru pieteicējs veica aiz minētās ceļa zīmes.

Administratīvā apgabaltiesa minēto argumentu atzīst par nepamatotu.

[12.1] No lietā esošajiem fotoattēliem redzams, ka Kronvalda bulvārī esošās bezsliežu transportlīdzekļu braukšanai paredzētās pretēja virziena braukšanas joslas atdala tramvaja sliežu ceļa klātne, kura paredzēta tramvaja satiksmei divos virzienos.

Ceļu satiksmes noteikumi nosaka, kādos gadījumos bezsliežu transportlīdzekļi var braukt pa tramvaja sliežu ceļa klātni. Tā Ceļu satiksmes noteikumu 102.punkts noteic: „Ja braukšanas joslās ceļu satiksme ir intensīva, apbraucot vai apsteidzot atļauts braukt pa tramvaja sliežu ceļa klātni tajā pašā virzienā vietās, kur sliežu ceļa klātne atrodas pa kreisi vienā līmenī ar brauktuvi. Šādā gadījumā nedrīkst traucēt tramvaja braukšanu". Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 104.punkts noteic, ka braukt pa tramvaja pretējā virziena sliežu ceļa klātni aizliegts.

Konkrētajā gadījumā virs tramvaja sliežu ceļa klātnes ir novietota ceļa zīme Nr.301 „Iebraukt aizliegts", kā arī 812.papildzīme „Braukšanas josla".

Tādējādi minētā ceļa zīme ierobežo atļauto kustību pa tramvaja sliedēm un attiecas vienīgi uz to tramvaja sliežu ceļa klātnes daļu, kuras virziens sakrīt ar blakus esošās braukšanas joslas virzienu.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs ir braucis pa tramvaja sliežu ceļa klātni tajā pašā virzienā kā pa labi esošās braukšanas joslas virziens. Līdz ar to pieteicējam bija jāievēro virs tramvaja sliežu ceļa klātnes novietotā ceļa zīme Nr.301 „Aizliegts iebraukt". Nav nozīmes apstāklim, ka minētā zīme nebija novietota tieši virs tām tramvaja sliedēm, pa kurām braucis pieteicējs. Nozīme ir tam, ka šī zīme ir nepārprotami novietota virs tramvaja sliežu ceļa klātnes, un nav šaubu, ka tā neattiecas uz citām braukšanas joslām, līdz ar to transportlīdzekļa vadītājam, kurš pārvietojas pa tramvaju sliežu klātni, minētā ceļa zīme ir jāievēro.

[12.2] Ir noraidāms kā nepamatots pieteicēja arguments, ka uz pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdi 812.papildzīmes darbība tika attiecināta tikai uz braukšanas joslām, bet nevis uz tramvaja sliežu klātnēm.

Kā ir atzinis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments līdzīgā lietā, tramvaja sliežu ceļa klātnes daļa (tramvaja sliedes), pa kuru ir atļauts braukt mehāniskajiem transportlīdzekļiem, pilda braukšanas joslas funkciju un atbilst Ceļu satiksmes noteikumu 1.7.apakšpunktā minētajām pazīmēm, respektīvi, ir atsevišķa braukšanas josla. Līdz ar to 301.ceļa zīme, kas kopā ar 812.papildzīmi uzstādīta virs tramvaja sliedēm, aizliedz braukt pa šīm tramvaja sliedēm *(skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 15.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-248/2007 11.punktu).*

[12.3] Pieteicējs norāda, ka policijas darbinieks nevarēja izdarīt secinājumu, ka pieteicējs brauca agresīvi, jo nevarēja redzēt pieteicēja veiktās darbības pirms pagrieziena uz Kr.Valdemāra ielu. Apgabaltiesa konstatē, ka no paša pieteicēja paskaidrojumiem izriet, ka sastrēgums bija Kronvalda bulvārī visā viņa kustības posmā. Proti, pieteicējs norāda, ka automašīnas abās joslās pārvietojās ļoti lēni, nelielo gabalu no savas darbavietas līdz Noliktavas ielai (kur pieteicēju apturēja policijas darbinieki) viņš veica 30 minūtēs. Savukārt apstāklis, ka, atbilstoši pieteicēja apgalvojumam, viņš uz tramvaja klātnes sliežu ceļu pārkārtojās tikai netālu no tramvaja pieturas, t.i., aiz ceļa zīmes Nr.301, neietekmē pārkāpuma kvalifikāciju.

[13] Attiecībā uz pieteicēja argumentiem par nepamatotu termiņa pagarināšanu lēmuma pieņemšanai apgabaltiesa papildus pirmās instances tiesas konstatētajam (sk. šī sprieduma 4.4.3.punktu) norāda, ka atbilstoši LAPK 239.panta 7.punktam tikai šā kodeksa 37.pantā paredzēto administratīvā soda uzlikšanas termiņu (četri mēneši no pārkāpuma izdarīšanas), nevis jebkuru LAPK noteiktu termiņu, pārkāpums pats par sevi ir lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā izbeigšanas pamats. Citi termiņi ir vērsti uz to, lai administratīvā pārkāpuma lieta tiktu izskatīta LAPK 37.pantā noteiktajos termiņos. Tādējādi, citstarp, lietas izskatīšanas termiņa pārkāpums, ja lieta tomēr izskatīta LAPK 37.pantā noteiktā soda uzlikšanas termiņa ietvaros, pats par sevi nav pamats, lai izbeigtu administratīvā pārkāpuma lietu, tādējādi atbrīvojot personu no administratīvās atbildības *(sk. Augstākās tiesas Senāta*

Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 27.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-181/07).

Konkrētajā gadījumā lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir uzlikts LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktajā četru mēnešu termiņā.

[14] Apelācijas sūdzībā minēts, ka atbilstoši tiesiskās paļāvības principam visas šaubas tulkojamas par labu privātpersonai.

Krimināltiesību princips, saskaņā ar kuru šaubas tulkojamas par labu apsūdzētajam, ir attiecināms uz saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, nevis uz jebkādām pretrunām lietā esošajos pierādījumos *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 18.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-395/2007 14.punktu, 2007.gada 22.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-52/2007 11.punktu).*

Konkrētajā gadījumā tiesai, novērtējot pierādījumus, nav radušās šaubas par pieteicēja vainu, tāpēc nav attiecināmas pieteicēja norādes par to, kā tiesai jārīkojas šaubu gadījumā.

[15] Ievērojot norādītos apstākļus, pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atstāt negrozītu Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 22.septembra spriedumu, ar kuru grozīts Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 21.novembra lēmums Nr.2593 (protokols Nr.PA267399) un *A.L.* (personas kods */personas kods/*) par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa LAPK 149.[28]panta otrās daļas, 149.[6]panta piektās daļas un 149.[4]panta trīspadsmitās daļas 2.punkta pārkāpumu piemērots naudas sods Ls 50 apmērā.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja	(paraksts)	A.Šteinberga
Tiesneši	(paraksts)	K.Berķis
	(paraksts)	M.Birzgalis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese A.Šteinberga
2010.gada 12.novembrī